

øvrige Nordsjælland, samt Roskilde og Køge. Billederne er placeret i alders- og højdegrupper. I udlåns-samlingen findes fotos optaget i samtlige politikredse. Samlingen i albummer består af fotos af gerningsmænd til grovere forbrydelser opdelt efter forskellige forbrydelseskategorier.

I overensstemmelse med Strafferetsplejeudvalgets lovudkast blev spørgsmålet om politiets *anvendelse* af de registrerede personfotografier ikke reguleret ved den nævnte ændring af retsplejeloven. Udvalget anførte i den forbindelse (jf. bet. 1104/1987, s. 44-45), at spørgsmålet skulle behandles i forbindelse med spørgsmål om offentlig efterlysning, konfrontationer og andre indgreb, der retter sig mod æren (jf. nu betænkning nr. 1298/1995 om fotoforevisning, konfrontation, efterlysning og observation).

Reguleringen af politiets adgang til at optage og opbevare personfotografier optaget med henblik på senere identifikation af de pågældende har imidlertid betydning for spørgsmålet om politiets adgang til at forevise sådanne personfotografier. Dels forudsættes det i § 792 b, at personfotografier kan anvendes som led i efterforskningen af andre sager end den, hvori fotografiet er optaget, jf. udtrykket »med henblik på senere identifikation«, dels har begrænsningen i politiets adgang til at optage og opbevare personfotografier med henblik på senere identifikation af de pågældende afgørende konsekvenser for den samling af personfotografier, der er til rådighed med henblik på forevisning.

### 3.1.2. Forevisning af personfotografier optaget med henblik på senere identifikation af de pågældende

Spørgsmålet om politiets adgang til som led i efterforskningen at forevise personfotografier optaget med henblik på senere identifikation er ikke reguleret i retsplejeloven. Heller ikke i retspraksis er der taget stilling til, under hvilke betingelser forevisning af personfotografier optaget med henblik på senere identifikation kan finde sted. Derimod er spørgsmålet undergivet administrativ regulering i form af forskrifter fra Rigspolitichefen.

Efter de administrativt fastsatte regler stilles der ikke særlige krav til arten af den kriminalitet, som kan begrunde forevisning af personfotografier optaget med henblik på senere identifikation af de pågældende. Også i sager om mindre grov kriminalitet kan forevisning af sådanne personfotografier komme på tale. Det må dog antages, at den begrænsning i adgangen til at optage personfotografier med henblik på senere identifikation, som blev gennemført ved lov nr. 332 af 24. maj 1989, jf. herom ovenfor under pkt. 3.1.1., har

ændret »karakteren« af de fotografier, som nu findes hos politiet, og dermed gjort adgangen til at forevise personfotografier fra fotosamlinger mindre aktuell i sager om mindre grov kriminalitet.

Da personfotografier optaget med henblik på senere identifikation ofte forevises netop for at identificere en mulig gerningsmand, hvis identitet ikke er politiet bekendt, stilles der ikke særlige krav om, at efterforskningen har antaget så konkret en karakter, at der har kunnet rejses sigtelse mod en bestemt person. Det kræves kun, at en forbrydelse er konstateret eller formodes begået.

Fotografier af personer, hvis sager er *afgjort*, kan forevises uden særlige indikationskrav (dvs. krav om indgrebets betydning for efterforskningen). Efter Rigspolitichefens forskrifter kan forevisning ske for anmeldere og vidner m.fl. med henblik på udpegning af sigtede og til efterforskningsmæssige formål i øvrigt.

For så vidt angår fotografier af personer, hvis sager *ikke er afgjort*, kan forevisning i henhold til de administrative forskrifter alene anvendes i forbindelse med den nødvendige efterforskning i den konkrete, verserende sag og internt i politiet i efterforskningsøjemed.

Kompetencen til at træffe beslutning om forevisning af personfotografier tilkommer politiet.

### 3.1.3. Forevisning af andre fotografier

Spørgsmålet om politiets adgang til at forevise personfotografier, som ikke er optaget med henblik på senere identifikation, er hverken undergivet lovregulering eller administrativ regulering. Dette gælder f.eks. adgangen til forevisning af fotografier, som politiet modtager fra private i forbindelse med efterforskning af en konkret sag, og forevisning af fotografier af en forurettet eller andre vidner for en bredere kreds af personer med henblik på at finde frem til eventuelle yderligere vidner.

### 3.2. Strafferetsplejeudvalgets forslag

Strafferetsplejeudvalget finder, at forevisningen af personfotografier, der er optaget med henblik på senere identifikation af de pågældende, ofte vil kunne karakteriseres som et straffeprocessuelt tvangsindgreb. Det samme vil gælde forevisning af andre fotografier, hvis fotografierne indeholder et billede af en mistænkt. Udvalget har herved bl.a. lagt vægt på, at det kan indebære en krænkelse af privatlivet at få fremvist sit billede med den risiko, at et vidne genkender én og dermed bliver klar over, at man er straffet og måske tillige gerningsmand til den nye forbrydelse.

Som nævnt ovenfor under pkt. 1.3. bør der efter Strafferetsplejeudvalgets opfattelse så vidt muligt i